

Andra Påsksöndagen – den Gudomliga Barmhärtighetens söndag 2021

Herren är sannerligen uppstånden, halleluja! Påsken är så viktig för oss kristna, att vi behöver femtio dagars påsktid för att tränga in i budskapet om Kristi uppståndelse. Sedan Jesus uppstod från de döda har allt förändrats. Vi behöver tid på oss för att förstå bättre vad påsken betyder, så att vi kan leva i denna fulla tro på uppståndelsen. Idag firar vi den andra påsksöndagen, som också kallas den Gudomliga Barmhärtighetens söndag. Påsken är det stora tecknet på Guds godhet och barmhärtighet. Petrus beskriver vad Fadern har gett oss genom påsken: ”I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda, till ett arv som inte kan förstöras, fläckas eller vissnar och som väntar på er i himlen” (1 Pet 1:3-4). Himlen, det eviga livet har öppnats för oss genom påsken. Gud vill dela sin eviga härlighet med oss. Vi är efterlängtrade. Det finns en plats förberedd åt oss i himlen. Kan man tänka sig ett större bevis på Guds barmhärtighet?

Påsken vill stärka oss i vår tro på Guds barmhärtighet, som blir så tydlig genom Jesu uppståndelse och vår egen kallelse att en gång få del av den. Samtidigt vet vi att det inte alltid är så lätt för människor att tro på detta. I evangeliet ser vi hur till och med en av apostlarna, Tomas, först tvivlar. Vår tro sätts alltid på prov. Det är faktiskt så vi stärks i vår tro. När vi måste kämpa oss fram till att säga ja till Jesus och tron på honom växer vi i tro. Inte minst i vår sekulariserade miljö i Sverige utsätts vår tro ständigt för prövningar och frestelser. Det är just när vi måste kämpa med tvivel och svårigheter som tron blir starkare. ”Saliga de som inte har sett men ändå tror” (Joh 20:29), säger Jesus. Vi måste lita på Gud och tro på honom, även när människor omkring oss har en annan uppfattning. Vi tror på en oändligt god och barmhärtig Gud. När vi verkligen tror och älskar honom, blir vi honom lika.

I Apostlagärningarna får vi en vacker bild av hur det blir när vi lever tillsammans i tro på Guds barmhärtighet. Det är påskens budskap som binder ihop oss kristna och gör oss till Guds folk, till hans heliga kyrka. Här ser vi hur det kyrkliga livet i församlingen har fungerat sedan första början och fortsätter ända till idag. Genom ”apostlarnas undervisning” (2:42) får vi kunskap om vår tro på Jesus och hans uppståndelse. Genom ”den inbördes hjälpen” visar vi att vi av kärlek vill stödja och hjälpa varandra. Genom ”brödbrytandet och bönera” när vi firar eukaristi och liturgi vill vi tillsammans tillbe och förhärliga Gud.

”Alla de många som hade kommit till tro var ett hjärta och en själ, och ingen betraktade något av det han ägde som sitt; de hade allt gemensamt” (Apg 4:32). Det låter nästan för vackert för att vara sant, för vi vet hur svårt det kan vara att avstå från det vi har för andras skull. Ändå är det viktigt att vi är beredda att hjälpa varandra och dela med oss till dem som har det sämre än vi. Påve Franciskus

manar oss ständigt att visa denna hjärtats generositet mot de fattiga och nödställda. Vi såg hur han själv begav sig till Irak just för att peka på denna solidaritet som finns mellan oss som tror på Jesus. Vi som lever i ett välmående land får hjälpa dem som lider och har det svårt. Det är en del av evangeliet som vi inte får glömma bort. Det är det stora tecknet på att vi litar på den uppståndne Jesus, att vi inte bara tänker på att vi själva skall ha det bra och samlar skatter för oss själva. Genom sitt besök i Irak ville den helige fadern visa att vi kristna vill leva i fred och samförstånd med alla människor, oavsett vilken tro eller livsåskådning de har.

Om vi skall bidra till fred och rättvisa i världen, måste vi lära oss att samarbeta med allt slags människor. Det gäller i Irak. Det gäller i Sverige och överallt. Som kristna måste vi efterlikna Jesus och hans oändliga barmhärtighet. I dagens evangelium säger Jesus tre gånger "Frid åt er alla" (Joh 20:19, 21, 26) och en gång tillägger han något mycket viktigt: "Som Fadern har sänt mig sänder jag er". Vi är alla utsända i världen, i samhället för att sprida det glada budskapet om Guds barmhärtighet och Jesu uppståndelse. Som döpta är vi faktiskt alla missionärer, utsända på ett heligt och ofta hemligt uppdrag. Vi får ta emot den helige Ande som skall hjälpa oss att se hur vi bäst kan förverkliga detta uppdrag. Jag brukar säga till alla katoliker som har kommit hit till Sverige, oavsett om de har kommit hit som flyktingar, arbetssökande eller för att gifta sig: det är Jesus som har sänt er hit för att sprida tron på honom till alla här i landet som inte känner Jesus och hans kyrka. Vi kan alla på ett eller annat sätt dela med oss av vår tro. Somliga kan göra det genom sina ord, genom att berätta om sin egen tro på Jesus. Andra kan göra det genom att visa kärlek och omtanke i Jesu efterföljd. Somliga genom att be för sina kompisar på jobbet eller i skolan. Det är en stor glädje, när vi upptäcker vad just vi kan göra för Jesus, som har dött och uppstått för vår skull.

Speciellt viktigt är det att våra ungdomar tar denna uppgift på allvar, eftersom så många unga i Sverige inte har en aning om Jesus och om den katolska kyrkan. Därför är det så glädjande att se att det bland våra kaldeiska ungdomar finns så många som vill fördjupa sin egen tro och dela med sig av den både genom karitativa insatser och personligt vittnesbörd om sin tro. Vår tro växer och blir starkare ju mer vi delar med oss av den. Vi blir rikare inför Gud, ju mer vi delar med oss av våra ägodelar och vår tid till dem som behöver det bättre än vi själva. Vi växer i tron på Jesu uppståndelse och det eviga livet, ju mer tid vi ägnar oss åt att hjälpa gamla, sjuka och nödställda. Tro och gärning måste gå samman i vårt liv som Jesu lärjungar. Påskens budskap måste få lysa upp hela vårt liv, så att det syns och märks att vi tror på Jesus och hans budskap om Guds barmhärtighet som blir så tydligt genom uppståndelsen. Herren är sannerligen uppstånden, halleluja!